

In 1950 waren zij hoofdarchitecten van Rotterdam AHOY'.

In 1955 stond Rotterdam na tien jaar hard werken aan de wederopbouw even stil: E'55!

In 1958 verzorgden zij samen met Boks en Rietveld het Nederlandse paviljoen op de Wereldtentoonstelling in Brussel, en in 1960 de Floriade te Rotterdam.

Een onovertroffen hoogtepunt in deze cyclus is het paviljoen op de Wereldtentoonstelling in 1970 in Osaka. Bakema ontwierp dit samen met Weeber, Crouwel (total design) en Jan Vrijman (cinéast).

Bakema: Het concept is een vervolg op het idee van een nooit gerealiseerd ruimtelijk ontmoetingscentrum voor de Floriade. Een ruimtelijke constructie waarvan elk element betrokken is op alle andere belangengebieden. De ontwerpgroep slaagde erin te komen tot 'een volledige overlapping van vorm-inhoud-techniek-kunst-voorlichting-propaganda-beeld-geluid. TOTALE BELEVINGSTECHNIEK!'

De boodschap 'over Nederland met z'n water, z'n luchten, de mensen en hun dieren'. Van alle deelnemende landen trok Nederland in Osaka de meeste bezoekers.

Een volledig overzicht van de tientallen projecten en honderden publicaties tot 1961 is opgenomen in de catalogus van de tentoonstelling die het bureau organiseerde in 1962 in het Museum Boymans: 'Bouwen voor een open samenleving'.

Waardering voor hun visie op de ontwikkeling van Rotterdams' centrum na dertig jaar wederopbouw, vond het bureau in een speciale opdracht van de Kamer van Koophandel en Fabrieken, die in 1975 zijn neerslag vond in de brochure 'Tolerante Binnenstad'. Na Bakema's dood in 1981 is bij St. Martin's Press in Londen een boekje uitgegeven 'Thoughts about Architecture'. Een verzameling van veel niet gerealiseerde projecten, prijsvragen en studie's van het bureau en de architectengemeenschap zoals die de laatste tien jaren functioneerde.

Het vele werk dat deze architecten gedurende hun samenwerking met het bureau buiten Rotterdam en in andere landen hebben gerealiseerd, moet in deze beknopte necrologie helaas buiten beschouwing blijven.

Zeer verschillend van karakter vonden zij elkaar steeds op de kritieke momenten van hun werk.